

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/103/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010372
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5320010372.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom v trestnej veci obžalovaného W. A., nar. XX.XX.XXXX v Č., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný W. A. W. O. T. G. X. Á. D., nar. XX.XX.XXXX K. Č., trvale bytom Č., T. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS X.,

je vinný, že

dňa 06.07.2018, v nočných hodinách, v herni „Synotip“ na ul. W. G. v meste Č., okres Č., si pod vymyslenou zámienkou potreby vyplatíť auto pre kamaráta, požičal od krupierky A. T., finančnú hotovosť v sume 320,- €, s tým, že sumu vráti do jednej hodiny, čo však neučinil a následne dňa 07.07.2018 okolo 23:00 h, v herni „Synotip“ na ul. W. G. v meste Č., okres Č., si opätovne od A. T., pod totožnou zámienkou, požičal ešte finančnú hotovosť v sume 160,- € s tým, že túto celú hotovosť v sume 480,- € vráti ešte v tento deň, pričom v stanovenom termíne a ani po výzvach, aby ju vrátil, toto neučinil a minul ju pre vlastnú potrebu, čím spôsobil A. T. škodu v sume 480,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, 37 písm. m/, Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky a 10 /desať/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á s ú h r n n ý trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 /šesť/ rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e :

- výrok o treste rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 13.05.2020 sp. zn. 2To/3/2020, ktorým bol W. A. pre zločin podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.07.2019, uložený súhrnný trest odňatia slobody vo

výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 28.11.2018 sp. zn. 1T/143/2018, výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 29.12.2017 sp. zn. 1T/20/2017, výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 08.11.2016 sp. zn. 1T/20/2016, výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 04.11.2016 sp. zn. 2T/33/2016, výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 31.03.2016 sp. zn. 0T/23/2016,

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca zo dňa 11.02.2020 sp. zn. 1T/16/2020, ktorým I. W. A. pre zločin podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.07.2019 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému u k l a d á nahradiť škodu poškodenej A. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č., F. XXX/XX, okr. Č., v sume 390,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Čadci podal dňa 24.09.2020 obžalobu na obv. W. A. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Na základe obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry vykonal súd hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, ktorému bola obžaloba riadne doručená a o možnosti vykonania hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti bol riadne poučený, pričom neúčast' na hlavnom pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v neprítomnosti.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný W. A. v prípravnom konaní vypovedal, že si od poškodenej nepožičal 480,- €. Požičala mu iba 140,-€, ktoré jej vrátil na druhý deň. Následne si od nej požičal 80,- alebo 90,-€, ktoré jej ešte nevrátil.

Poškodená A. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v minulosti pracovala ako krupierka v herni S. v meste Č. na ul. W. G.. Niekedy v roku 2018, nepamätá si presne mala nočnú službu, pričom okolo polnoci prišiel do herne W. A.D.. Sedel pri pulte, pil kávu, dal sa s ňou do reči. Obvinený sa jej opýtal, či by mu nepožičala 360,-€, pretože potrebuje vyplatiť auto, s ktorým zadržali jeho kamaráta. Povedal jej, že hneď v ten deň jej ich donesie naspäť. Dala mu 360,-€, ktoré boli z kasy. Nechal jej nejaký kľúč od auta a telefónne číslo a odišiel z herne preč. Keď neprišiel, telefonicky ho zháňala, viackrát jej povedal, že je na ceste, že nech sa nebojí, že peniaze má. Následne mu niekoľko dní po sebe volala, stále sa vyhovával. Asi dva dni po tom, prišiel znova do herne, peniaze jej nevrátil, vyhovával sa, že sa nemôže dostať do auta. Znova si od nej pýtal peniaze a to 120,-€, že potrebuje aby chlapíka, ktorý je vo väzbe prepustili, že keď zaplatia nejaký poplatok, tak ho pustia. Uverila mu a požičala mu 120,-€. Dohromady mu teda požičala 480,-€. Keď odišiel z herne, vypol si telefón a viac sa mu nedovolala. Len raz jej prostredníctvom Messengeru napísal, že má tie peniaze, a že jej ich dá. Odpísala mu, že už dala oznámenie na políciu. Potom jej prišiel šek od W. I., čo je asi priateľka obžalovaného, nepozná ju, tento bol na sumu 90,-€.

Svedkyňa A. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej dcéra A. T. jej povedala, že počas nočnej služby požičala W. A. 480,-€, že na dvakrát prišiel k nej, že sa mu pokazilo auto, že potrebuje požičať peniaze. Poškodená mu požičala peniaze, ktoré jej nepatrili, ale tieto zobrala z herne. Povedal jej, že ich do rána vráti, ale nevrátil ich. V ranných hodinách jej volala D. M., jej nadriadená, pričom sa jej pýtala, kde sú peniaze, že v herni chýbajú. Poškodená jej povedala pravdu, že peniaze požičala a že ich vráti. V priebehu dňa poškodená volala obžalovanému, aby jej do večera peniaze vrátil. Vypýtala si od poškodenej číslo na obžalovaného a zavolala mu, pričom jej obžalovaný povedal, že sa mu pokazilo auto, ale mal málo peňazí, tak sa snažil od A. požičať, zároveň povedal, že ich do polhodiny vráti. Keďže neprišiel volala mu opakovane, pričom vždy sa vyhovoral, že je niekde preč a peniaze donesie do 10

minút, resp. do hodiny. Potom sa mu už nedalo dovolať, telefón nedvíhal. Potom niekedy v marci 2019 nejaká pani z J. poslala poškodenej sumu 90,-€.

Súd so súhlasom prokurátora a obhajcu postupom podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prečítal výpovede svedkov z prípravného konania.

Svedok L. D. v prípravnom konaní vypovedal, že o skutku nevie nič. Nebol svedkom toho, že by poškodená požičiavala peniaze obžalovanému.

Svedok W. I. vypovedal, že poškodená, ktorá robila v herni S. v Č. niekedy v lete 2018 požičala obžalovanému peniaze, nevie presnú sumu, ale v ten večer mu požičala na dvakrát, dohromady asi 500,-€. Pamätá si, že jej povedal, že potrebuje peniaze na nejakú pokutu alebo niečo také. Hovoril jej, že jej vráti peniaze do konca šichty. Bol tam až do záverečnej a vie, že poškodená sa snažila dovolať obžalovanému. Ale on ju stále vypínal, alebo nedvíhal. Pamätá si, že jej nechal aj kľúč od auta Alfa Romeo, ale vedel, že auto je nabúrané a nefunkčné. Po pár týždňoch, keď bol s poškodenou mu povedala, že jej peniaze obžalovaný nevrátil.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné:

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 233) obžalovaný bol opakovane postihnutý pre priestupky proti majetku.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 273) vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 8 krát súdne trestaný, väčšinou pre majetkovú trestnú činnosť, jedenkrát bol medzi obžalovaný a poškodený uzavretý zmier. Naposledy bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Čadca zo dňa 2.10.2019, sp. zn. 2T/26/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 13.05.2020 pre prečin podľa § 289 ods. 1 Tr. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 2 roky a 6 mesiacov.

Podľa správy ÚVTOS Ružomberok (č.l. 265) odsúdený W. A. počas výkonu trestu neplnil program zaobchádzania v oblasti edukácie, aktivít vo voľnom čase a zaraďovania do práce. Čiastočne plnil program zaobchádzania v oblasti vzťahov s vonkajším svetom. Celkovo program zaobchádzania neplnil.

Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 11.02.2020, sp. zn. 1T/16/2020, právoplatným dňa 11.09.2020 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 298 ods. 3 Tr. zák. za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 13.05.2020, sp. zn. 2To/3/2020 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dva roky.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaného vinným podľa obžaloby a uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poškodená navrhla zaviazat' obžalovaného na náhradu škodu v sume 390,-€

Obhajca obžalovaného uviedol, že navrhuje obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, vzhľadom na to, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

K výroku o vine obžalovaného

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 4 Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa 06.07.2018, v nočných hodinách, v herni „S. na ul. W.. G. v meste Č., okres Č., si pod vymyslenou zámienkou potreby vyplatiť auto pre kamaráta, požičal od krupierky A. T., finančnú hotovosť v sume 320,- €, s tým, že sumu vráti do jednej hodiny, čo však neučinil a následne dňa 07.07.2018 okolo 23:00 h, v herni „Synotip“ na ul. W.. G. v meste Č.W., okres Č., si opätovne od A. T., pod totožnou zámienkou, požičal ešte finančnú hotovosť v sume 160,- € s tým, že túto celú hotovosť v sume 480,- € vráti ešte v tento deň, pričom v stanovenom termíne a ani po výzvach, aby ju vrátil, toto neučinil a minul ju pre vlastnú potrebu, čím spôsobil A. T. škodu v sume 480,- €.

Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak ako je uvedené v obžalobe prokurátora.

Obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, priznal, že si od poškodenej požičal 140,-€, ktoré jej vrátil. Následne si požičal 80 alebo 90 €, ktoré jej ešte nevrátil.

V neprospech obžalovaného vypovedala poškodená, ktorá popísala, kde a kedy a za akých okolností došlo k pôžičke, pričom uviedla, že si od nej obžalovaný požičal 480 € a to na dvakrát, prvýkrát to 320,-€ a následne 160,-€ pod zámienkou zaplata pokuty, s tým, že jej peniaze do konca zmeny vráti, čo však neučinil. Rovnako je usvedčovaný výpoveďou svedkyne A. T., ktorá uviedla komunikáciu s obžalovaným na druhý deň, keď jej obžalovaný do telefónu opakovane uviedol, že peniaze donesie, čo však neučinil. Zo spáchania skutku je usvedčovaný aj výpoveďou W. I., ktorý bol priamym svedkom prevzatia financií obžalovaného od poškodenej. Svedok jasne opísal, ako si obžalovaný vypýtal od poškodenej finančné prostriedky, aj ako jej sľúbil, že jej ich do konca nočnej zmeny vráti, pričom jeho výpoveď korešponduje s výpoveďou poškodenej.

Po skutkovej stránke bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

K právnej kvalifikácii konania obžalovaného

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.:

(1) Kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spácha ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu.

Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi alebo nepatrí výlučne jemu.

Škodou na cudzom majetku je ujma majetkovej povahy. Ide nielen o zmenšenie majetku, ale aj o ušlý zisk. Obsahom škody môže byť peňažná suma, nejaká vec, ale aj konanie alebo opomenutie, ktoré má určitú majetkovú hodnotu.

Obohatením sa rozumie neoprávnené rozmnoženie majetku páchatel'a alebo niekoho iného buď jeho rozšírením, alebo ušetrením nákladov, ktoré by inak boli z majetku páchatel'a alebo iného vynaložené.

Uvedením do omylu je konanie, ktorým páchatel predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci.

Objektívna stránka trestného činu je obligatórnym znakom každej skutkovej podstaty trestného činu, pričom pozostáva z konania (protiprávneho konania páchatela), následku (napr. vo forme škody) a z príčinného vzťahu medzi konaním a následkom. Objektívna stránka popisuje spôsob spáchania trestného činu (konanie), ako aj následok takéhoto konania a od subjektívnej stránky trestného činu (zavinenia) sa odlišuje tým, že popisuje znaky, ktoré existujú v objektívnej realite, ktoré menia určité vzťahy vo vonkajšom svete.

Objektívna stránka pri trestnom čine podvodu zahŕňa:

1. páchatel uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl (konanie),
2. táto osoba v dôsledku svojho omylu vykoná majetkovú dispozíciu (príčinná súvislosť medzi konaním a následkom),
3. touto dispozíciou vznikne na cudzom majetku škoda (následok vo forme škody) a
4. zároveň sa tým páchatel alebo niekto iný obohatí (následok vo forme obohatenia)

Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu páchatela, pričom dokazovanie úmyslu býva často náročné, no nie je možné iné, ako trvať na nepochybnom preukázaní aj subjektívnej stránky trestného činu. K naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je totiž dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnuté ho aj zaviniť (nález ÚS ČR z 2. Mája 2002, sp. zn. III. ÚS 575/2001).

Páchatel, ktorý iného uvádza do omylu, musí konať úmyselne, a to minimálne v nepriamom úmysle.

Ak páchatelovo chcenie alebo uzrozenie (úmysel) vzťahuje len na niektoré skutočnosti podradené pod znaky uvedené v skutkovej podstate trestného činu, pričom na ostatné sa vzťahuje iba nedbanlivosť (napr. vedomá nedbanlivosť), nemôže ísť o úmyselný trestný čin. Aj pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatela k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu.

Skutková podstata trestného činu podvodu vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatela pokryté nielen to, že iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl, ale úmyselným zavinením páchatela musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce spôsobiť na cudzom majetku škodu a zároveň chce seba alebo iného obohatiť. Úmyselné zavinenie páchatela sa musí vzťahovať na všetky tieto znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu a prípadne, že sa úmysel vzťahuje len na niektoré z nich (napr. uvádzanie iného do omylu), kým na iné sa vzťahuje len z nedbanlivosti (prípadné spôsobenie škody, obohatenie páchatela alebo niekoho iného), nemôže ísť o spáchanie trestného činu podvodu. Je zrejmé, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1) Tr. zák., pretože konal vedome, v priamom úmysle uviesť poškodenú do omylu

Obhajoba obžalovaného, že nie je pravdou, že si požičal od poškodenej ňou uvádzanú sumu, ale iba sumu 140,-€, ktoré jej vrátil a potom sumu 80 alebo 90 €, ktoré jej ešte nestihol vrátiť neobstojí, naopak bola spoľahlivo vyvrátená a to výpoveďou svedkyne A. T., ktorá telefonicky komunikovala s obžalovaným a svedka W. I., ktorý bol priamo prítomný pri tom ako si obžalovaný požičiaval finančné prostriedky od poškodenej.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej

prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionalnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Všeobecne treba uviesť, že trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Trest má pôsobiť výchovne na páchatela. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného. Možno konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest resp. odplata v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uložením trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobnú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý.

V konaní mal súd preukázanú jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaný priznal spáchanie skutku, rovnako mal zistenú jednu príťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, súd mal preukázané, že pochádza z riadneho rodinného prostredia, rodičia obžalovaného súkromne podnikajú, pričom aj obžalovaný bol predtým ako bol vzatý do väzby v tejto veci zamestnaný v ich rodinnej firme. Obžalovaný priznáva spáchanie skutku.

Podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

(2) Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.:

(1) Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

(2) Ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.7.2019, trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov. Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému W. A. trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 10 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, teda vo výmere o 4 mesiace viac v akej mu bol uložený trest odňatia slobody Rozsudkom Krajského súdu Žilina zo dňa 13.05.2020, sp. zn. 2To/3/2020, nakoľko bol obžalovaný vyššie uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, a Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca zo dňa 11.02.2020, sp. zn. 1T/16/2020, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a prečin ohrozenia pod vplyvom návykových látok podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov.

Nakoľko skutok, pre ktorý je stíhaný v konaní 1T/103/2020, spáchal predtým ako boli vyhlásené vyššie uvedené rozsudky súd ukladal súhrnný trest podľa zásad pre uloženie úhrnného trestu.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ 10 krát súdne trestaný.. Pred spáchaním žalovaných skutkov sa dopustil viacerých priestupkov proti majetku. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného, vzhľadom na jeho nízky vek ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti.. V danom prípade súd uložil obžalovanému za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť trest pri hornej hranici trestnej sadzby (tri roky), berúc do úvahy opakované páchanie majetkovej trestnej činnosti. Takýto trest považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému W. A. trest odňatia slobody vo výmere dva roky a desať mesiacov.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný. U obžalovaného možno konštatovať, že napriek mladému veku (25 rokov) ide o opakovaného páchatel'a závažnej trestnej činnosti a ani dobrodenia súdov SR v podobe ukladania alternatívnych, resp. podmienených trestov nevedli k náprave/ obžalovaného. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného (napriek mladému veku) a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti, aj pod vplyvom návykových látok, charakterizuje jeho osobu ako ťažko prevychovateľného páchatel'a, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného. Pri rozhodovaní o treste nemožno opomenúť ani závažnosť trestnej činnosti, za ktorú je obžalovanému v tomto konaní ukladaný trest.

Súd tiež pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na možnosti nápravy obžalovaného.

Trest vo výmere 2 roky a 10 mesiacov považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súd pri ukladaní trestu prihliadal na spôsob spáchania skutku, možnosti nápravy obžalovaného a tiež v neposlednom rade na vek obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Pri rozhodovaní o zaradení páchateľa do ústavu na výkon trestu odňatia slobody Súd obžalovaného W. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa vyššie uvedeného ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Súd súčasne uložil obžalovanému aj súhrnný trest zákazu činnosti a to vo výmere 6 rokov. Takýto trest zákazu činnosti bol odsúdenému uložený vo veci okresného súd Čadca sp. zn. 1T/16/2020, pričom súd zrušil výrok o treste tohto trestného rozkazu a preto obligatórne uložil trest zákazu činnosti.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodená A. T. si v konaní uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 390 €.

Nakoľko mal súd preukázanú škodu vo výške 390,-€ zaviazal obžalovaného na náhradu škody v uvedenej výške.

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.